

Medlem fra Give her rettede mod Statsbanernes Generaldirektion, en Anklage, som det ærede Medlem fra Vemmingde dog ikke kunde tage Ansvar for at lade blive siddende, naar den, som han vidste, var uden Grund. Det ærede Medlem vil maaske svare mig paa, om han ikke ogsaa for sit Vedkommende anser det for nødvendigt, at Sammenhængen blev oplyst, for at en saadan Misforstaaelse som den, det ærede Medlem fra Give gjorde sig skyldig i, ikke skulde kunne brede sig videre.

Det ærede Medlem fra Vemmingde beklagede, at jeg ikke havde modtaget hans udstrakte Haand. Det ærede Medlems Tilbud gik ud paa, at han vilde medvirke til, at jeg straks kunde faa en Bemyndigelse til at forberede Godsbaneanlægget i Mølleengen. Trods den Modstand, der er rejst fra de to forhenværende Trafikministres Side, synes jeg dog, at jeg ikke paa dette Tidspunkt bør gaa ud fra, at mit Lovforslag ikke vil komme til Behandling i Udvalget. Det er dog en Mulighed, som jeg mener endnu at burde regne med, at ogsaa den af mig fremsatte Plan vil blive Genstand for Udvalgets Behandling. Derfor kan jeg ikke ret vel tænke mig paa Forhaand at indgaa paa en Ordning, hvorved man foregriber en Løsning af Spørgsmaalet paa den Basis, som jeg har foreslaaet. Det ærede Medlem kan ikke i min Tale have savnet Udtryk for, at jeg er forhandlingsvillig til det yderste, thi, som jeg har sagt til det ærede Medlem, jeg anser det for en Samvittighedspligt for mig at gøre alt, hvad der staar i min Magt, for at gennemføre en forsvarlig Ordning af Banegaardsforholdene ved Aarhus, og følgelig vil jeg allerede af den Grund være nødt til at strække mig saa langt, som det overhovedet er nødvendigt for at faa en Ordning af disse Forhold, men jeg finder ingen Grund til paa Forhaand, forinden jeg har bragt i Erfaring, hvorledes Udvalget stiller sig til det Lovforslag, som jeg har fremsat, og som jeg selvfølgelig fortrinsvis ønsker at faa gennemført, at indgaa paa et Kompromis, som desuden ogsaa af den Grund vil være uantageligt, at man dog bør vide det hele, man kan ikke nu forberede Godsbanegaarden uden at vide, om Personbanegaarden derefter skal ned i Mølleengen eller ej.

Der er talt meget om Spørgsmaalet om Værdiforskydningen. Jeg nævnte Forholdene i Esbjerg, hvor man uden videre flyttede Jernbanestationen uden at bekymre sig om de Grundejere, der led Tab. Nu oplystes det i Gaar, at man har gjort

noget ganske tilsvarende i Aalborg, ligeledes uden at bekymre sig om de Tab, som deraf opstod for Grundejerne. Men hvorledes kunde det være berettiget at handle saaledes i Esbjerg og Aalborg, naar man ikke maa gøre det i Aarhus? Er det ikke et Udtryk for den Tanke, som efter min Opfattelse er rigtig, at Staten ikke er afhængig af nogle Grundejeres Interesser? Jeg vil stille det positive Spørgsmaal til det ærede Medlem fra Frederikshavn og det ærede Medlem fra Vemmingde, om de ikke anser Lovgivningsmagten for berettiget til at flytte Banegaarden i Aarhus, uden at man først har ordnet sig med de Grundejere, der muligvis lider Tab derved.

Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) var, som han sagde, inde paa et Sidespor, hvor jeg ikke skal følge ham langt, men jeg bør dog nok sige dette, at naar det ærede Medlem udtalte, at han var en Tilhænger af det radikale Partis Arbejdsprogram, medens jeg var en Modstander deraf, er det jo ikke rigtigt. Det tror jeg, det ærede Medlem maa bruge en længere Bane for at faa Tid til at bevise. Forholdet er det ganske naturlige, at det ærede Medlem og jeg ikke er helt enige paa visse Omraader, maaske endda kun paa et bestemt Omraade. Der er, saa vidt jeg har forstaaet, ikke større Uenighed mellem det ærede Medlem fra Storehedinge og mig end f. Eks. mellem det ærede Medlem fra Faaborg (Starcke) og det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen) og formodentlig adskillige andre. Dette forhindrer ikke disse ærede Medlemmer i at være i Parti sammen, og det forhindrer heller ikke det ærede Medlem og mig i at være i Parti sammen, og det forhindrer end ikke mig i at være Medlem af det Partis Hovedbestyrelse, til hvilket vi hører, en Hovedbestyrelse, af hvilken jeg har været Medlem i en ikke ringe Aarrække. Men for øvrigt er dette ganske ligegyldigt for denne Sags Behandling, for det ærede Medlem har — det skal jeg fuldt ud indrømme — ingenlunde optraadt med nogen Art af Ubehagelighed overfor mig. Det ærede Medlem fremfører sin saglige Kritik overfor mig paa en Maade, som jeg ikke har den mindste Grund til at være misfornøjet med. Det ærede Medlems saglige Grunde er ikke gode, men det er ogsaa en Sag for sig.

Det ærede Medlem fra Storehedinge efterlyste det Regnestykke, efter hvilket der skulde kunne spares 100,000 Kr. om